

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 3Co/158/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8718205446
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 05. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Šofranková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2020:8718205446.2

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Šofrankovej a členov senátu JUDr. Matina Barana a JUDr. Andreja Radomského v právnej veci žalobkyne: G. L., P. XX.XX.XXXX, Y. O.. H. XXXX/XA, XXX XX E., proti žalovanému: U. L., P. XX.XX.XXXX, Y. O.. H. XXXX/XA, XXX XX E., právne zastúpený: Advokátska kancelária Hudzík & Partners s.r.o., Mnoheľova 830/15, 058 01 Poprad, IČO: 47 251 654, o obnove konania, o odvolaní žalobkyne proti uzneseniu Okresného súdu Poprad zo dňa 27.09.2019, č.k. 8C/52/2018-48 takto jednohlasne

rozhodol:

- I. Potvrďuje uznesenie.
- II. Stranám sporu náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Poprad (ďalej len „súd prvej inštancie“) napadnutým uznesením žalobu o obnovu konania odmietol, žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania voči žalobkyňi v rozsahu 100 % s tým, že o výške náhrady trov konania rozhodne po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

2. Vec právne posúdil podľa § 397, § 398, § 403 ods. 1, 2, § 404, § 405, § 413 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“).

3. Rozhodnutie odôvodnil zistením, že v predmetnej veci žalobkyňa sa domáha obnovy konania vedeného na Okresnom súde Poprad pod sp. zn. 17Pc/18/2016 o zaplatenie istiny 2 772,50 eura s prísl. Ako vyplýva z obsahu spisu 17Pc/18/2016, Krajský súd v Prešove na odvolanie žalobkyne uznesením zo dňa 07. 12. 2017 č. k. 4CoP/17/2017-127 potvrdil uznesenie Okresného súdu Poprad zo dňa 14. 09. 2017, č. k. 17Pc/18/2016-110, ktorým bolo konanie zastavené pre prekážku litispendencie (§ 159 CSP). Súd v odôvodnení napadnutého rozhodnutia skonštatoval, že je dôvodné žalobu odmietnuť ako podanú oneskorene, keďže uznesenie Krajského súdu v Prešove zo dňa 07. 12. 2017, č. k. 4CoP/17/2017-127 nadobudlo právoplatnosť 03. 01. 2018 a žalobkyňa podala žalobu na obnovu konania až dňa 31. 10. 2018, teda po uplynutí 3-mesačnej subjektívnej lehoty. Ďalším dôvodom pre odmietnutie žaloby na obnovu konania je skutočnosť, že smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému obnova konania nie je prípustná. Z dikcie ust. § 397 CSP vyplýva, že žaloba na obnovu konania je prípustná proti právoplatnému rozsudku ako jednej z foriem rozhodnutia. Žalobkyňa podala žalobu na obnovu konania proti právoplatnému uzneseniu, ktorým bolo konanie vedené na Okresnom súde Poprad pod sp. zn. 17Pc/18/2016 zastavené. Navyiac z dikcie ust. § 398 CSP vyplýva, že žaloba na obnovu konania je prípustná aj proti právoplatnému uzneseniu, ktorým bol schválený zmier, čo však nie je prípad prejednávanej veci. Súd prvej inštancie preto postupom podľa § 413 ods. 1 písm. a), c) CSP odmietol žalobu na obnovu konania z dôvodu, že bola podaná oneskorene a z dôvodu, že smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému obnova nie je prípustná.

4. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP v spojení s § 262 ods. 1 CSP. Žalovaný bol v spore úspešný, pretože žaloba bola odmietnutá. Žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania voči žalobkyni v rozsahu 100 %.

5. Proti tomuto rozsudku podala v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobkyňa. Uviedla, že sudkyňa JUDr. Iveta Jenčová nie je zákonný sudca v konaní, pretože nebol daný zákonný dôvod na pridelenie veci 8C/52/2018 tejto sudkyňi. Namietla, že vo veci bolo rozhodnuté bez nariadenia pojednávania a nemala možnosť ústne konať pred súdom, čím boli porušené princípy CSP. Na základe týchto skutočností nedôveruje, že sudca koná zákonne a spravodlivo, preto navrhuje odňatie spisu JUDr. Jenčovej. Namietla, že uznesenie zo dňa 27.09.2019 nie je zákonné a riadne odôvodnené, súd sa nevysporiadal s tvrdeniami žalobcu v žalobe, zákonne sa nevysporiadal so subjektívnou lehotou, s prednosťou Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd pred právnymi predpismi SR. Tvrdí, že uznesenie je v tejto časti nepreskúmateľné, a to aj z dôvodu, že vo veci súd nepojednával a nie je tiež možné preskúmať, aké dôkazy pri rozhodovaní vykonal. Tvrdí, že odôvodnenie uznesenia je arbitrárne, bez zákonných zdôvodnení. Navrhuje zrušiť uznesenie súdu prvej inštancie a vec vrátiť na ďalšie konanie.

6. Žalovaný sa k podanému odvolaniu žalobkyne nevyjadril.

7. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 34 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, ďalej len „CSP“) vzhľadom na včas podané odvolanie preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 a § 380 CSP bez nariadenia pojednávania a dospel k záveru, že odvolanie žalobkyne nie je dôvodné.

8. Podľa § 397 písm. a) CSP, proti právoplatnému rozsudku je prípustná žaloba na obnovu konania, ak sú tu skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy týkajúce sa strán a predmetu pôvodného konania, ktoré ten, kto podal žalobu na obnovu konania, bez svojej viny nemohol použiť v pôvodnom konaní, ak môžu privodiť pre neho priaznivejšie rozhodnutie vo veci.

Podľa ust. § 398 CSP, žaloba na obnovu konania je prípustná aj proti právoplatnému uzneseniu, ktorým bol schválený zmier, ak možno dôvody obnovy vzťahovať aj na predpoklady, za ktorých sa zmier schvaľoval; to platí primerane aj o platobnom rozkaze, ktorý nadobudol právoplatnosť.

9. Z citovaných ustanovení vyplýva, že žaloba na obnovu konania je prípustná len proti právoplatnému rozsudku, proti právoplatnému uzneseniu, ktorým bol schválený zmier alebo proti právoplatnému platobnému rozkazu. V týchto prípadoch ide o rozhodnutia vo veci samej t.j. meritórne rozhodnutia. Iné súdne rozhodnutia žalobou na obnovu konania úspešne napadnúť nemožno

10. Odvolací súd sa vo vzťahu k odvolacím námietkam žalobkyne zaoberal najprv tým, či postupom súdu prvej inštancie nedošlo k takému nesprávnemu procesnému postupu, ktorý by znemožnil stranám uskutočňovať im patriace procesné práva v takej miere, že by došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (odvolací dôvod uvedený v ustanovení § 365 ods. 1 písm. b) CSP).

11. Pod porušením práva na spravodlivý proces treba rozumieť nesprávny procesný postup súdu spočívajúci predovšetkým v zjavnom porušení kogentných procesných ustanovení, ktoré sa vymyká nielen zo zákonného, ale aj z ústavnoprávneho rámca, a ktoré (porušenie) tak zároveň znamená aj porušenie ústavou zaručených procesných práv spojených so súdnou ochranou práva. Ide napríklad o právo na verejné prejednanie sporu za prítomnosti strán sporu, právo vyjadriť sa ku všetkým vykonaným dôkazom, právo na zastúpenie zvoleným zástupcom, právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia, napredvídateľnosť rozhodnutia, na zachovanie rovnosti strán v konaní, na relevantné konanie súdu spojené so zákazom svojvoľného postupu. Odvolací súd v tomto smere s ohľadom na rozsah žaloby žalobcu na obnovu konania ako aj podaného odvolania poukazuje na to, že všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené stranou konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných stranami konania (porovnaj nález ÚS SR sp. zn. I. ÚS 241/07 zo dňa 18. 09.2008). Taktiež Európsky súd pre ľudské práva pripomenul, že súdne rozhodnutia musia v dostatočnej miere uvádzať dôvody, na ktorých sa zakladajú (García Ruiz c. Španielsku z 21. 01. 1999). Judikatúra Európskeho súdu pre ľudské práva nevyžaduje, aby na každý argument strany bola

daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia. Ak však ide o argument, ktorý je pre rozhodnutie rozhodujúci, vyžaduje sa špecifická odpoveď práve na tento argument (Georiadis c. Grécko z 29. 05. 1997, Higgins c. Francúzsko z 19. 02. 1998).

12. Odvolací súd konštatuje, že prvoinštančný súd tieto princípy rešpektoval, pretože sa vecne a právne správne vysporiadal so všetkými relevantnými skutočnosťami potrebnými k tomu, aby mohol vo veci rozhodnúť. Svoj postup riadne a zrozumiteľne vysvetlil vyjadriac sa ku všetkým okolnostiam majúcim právny význam pre rozhodnutie. Preto k porušeniu práva žalobkyne na spravodlivý proces nedošlo. Smerodajné bolo, že konanie, ktoré žiadala žalobkyňa obnoviť bolo skončené právoplatným uznesením o zastavení konania pre prekážku litispendencie (§ 159 CSP).

13. Z obsahu žalobkyňou podanej žaloby na obnovu konania vyplýva, že sa domáhala povolenia obnovy konania vedeného na Okresnom súde Poprad pod sp. zn. 17Pc/18/2016, ktoré však bolo uznesením právoplatne skončené. Uznesením Krajského súdu Prešov č. k. 4CoP/17/2017-127 zo dňa 07.12.2017, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 03.01.2018 bolo potvrdené uznesenie Okresného súdu Poprad, ktorým bolo konanie zastavené pre prekážku litispendencie, t. j. prekážku prebiehajúceho konania vedeného na Okresnom súde Poprad pod sp. zn. 20C/156/2016 (§ 159 CSP). Ustanovenie § 397 CSP uvádza podmienky prípustnosti žaloby na obnovu konania proti právoplatnému rozsudku a ust. § 398 CSP uvádza podmienky prípustnosti žaloby na obnovu konania proti právoplatnému uzneseniu o schválení súdneho zmiernu a platobnému rozkazu. Konanie vedené na Okresnom súde Poprad pod sp. zn. 17Pc/18/2016 neskončilo ani rozsudkom, ani uznesením o schválení súdneho zmiernu a ani platobným rozkazom, ale bolo zastavené z procesných dôvodov, čo znamená, že žalobkyňa podanou žalobou na obnovu konania napadla rozhodnutie, proti ktorému tento mimoriadny opravný prostriedok nie je prípustný. Súd prvej inštancie preto plne opodstatnene a správne uznesením žalobu žalobkyne na obnovu konania odmietol postupom podľa ust. § 413 ods. 1 písm. c) CSP, lebo smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému žaloba na obnovu konania nie je prípustná.

14. Súd prvej inštancie vysvetlil dôvody, ktoré ho viedli k odmietnutiu žaloby na obnovu konania. Z odôvodnenia jasne vyplýva, že neúspech žalobkyne bol spôsobený tým, že právoplatné procesné rozhodnutie o zastavení konania pre prekážku tzv. litispendencie napadla nevhodným (nepřípustným) opravným prostriedkom. Preto bolo bezpredmetným riešiť ďalšie žalobkyňou nastolené otázky týkajúce sa samotného právneho vzťahu, ktorý mal byť predmetom riešenia v uvedenom konaní. Odôvodnenie obsahuje dostatok pochopiteľných a presvedčivých argumentov vysvetľujúcich myšlienkový pochod okresného súdu a tak nemožno dať za pravdu žalobkyne v tom, že by uznesenie súdu prvej inštancie nebolo v dostatočnej miere zdôvodnené. Rozhodnutie sa v rozsahu zodpovedajúcom predmetu konania správne prednostne zaoberá tým, či žalobkyňou podaná žaloba na obnovu konania bola v danom prípade opravným prostriedkom prípustným. Keďže žalobca na obnovu konania smeruje proti neprípustnému právoplatnému uzneseniu o zastavení konania, ďalšími odvolacími námietkami žalobkyne nebolo dôvodné sa zaoberať.

15. Z týchto dôvodov odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie potvrdil podľa ust. § 387 ods. 1 a 2 CSP ako vecne správne.

16. Námietky odvolateľky voči osobe sudcu súdu prvej inštancie nie sú námietkami, ktoré by mohli byť vyhodnotené ako návrh na vylúčenie sudcu z prejednávania a rozhodovania veci. Neobsahujú skutočnosti o pomere sudcu k sporu, k stranám, k zástupcom, či iným osobám zúčastneným na konaní, ktoré by pri aplikácii ust. § 49 ods. 1 CSP mali byť posúdené ako námietka zaujatosti. Nie sú ani svojím obsahom preukázaním, že vo veci na súde rozhodol vylúčený sudca. Odvolací súd zdôrazňuje, že dôvodom pre vylúčenie sudcu nie sú okolnosti, ktoré spočívajú v procesnom postupe sudcu v jeho rozhodovacej činnosti (§ 49 CSP), čo znamená, že ak strana sporu nesúhlasí s konkrétnym postupom sudcu v prebiehajúcom konaní alebo v inom spore, ktorý rozhodoval konajúci sudca (napríklad nevykonal všetky navrhnuté dôkazy, ktoré strana navrhovala), tieto okolnosti nemôžu založiť dôvod pre jeho vylúčenie z konania a rozhodovania. Navyiac ako vyplýva z obsahu spisu (č.l. 78 - Dodatok č. 7 k rozvrhu práce Okresného súdu Poprad na rok 2019 čl. III.), JUDr. Ivete Jenčovej bol spis pridelený po JUDr. Richardovi Burešovi v súlade s § 51 ods. 4 písm. b) zákona č. 757/2004 Z.z. z dôvodu preloženia sudkyne JUDr. Ivety Jenčovej na výkon sudcu na Okresnom súde Poprad dňom 01. 07. 2019 do senátu 19C, a to opatrením predsedu súdu zo dňa 01. 07. 2019 1SprR35/2019-42.

17. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 255 CSP. Dôvodom takéhoto rozhodnutia o trovách bola skutočnosť, že žalovaný bol v odvolacom konaní úspešný, žiadne preukázateľné trovy mu nevznikli a žalobcovi ako procesne neúspešnej strane nárok na náhradu trov odvolacieho konania nevznikol.

18. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).